

Giới thiệu Người Tình Bất Đặc Dĩ

Thể loại: ngôn tình sắc sủng...

Một mối nhân duyên bất nguồn từ tình một đêm, say mê cơ thể của nhau không chia lìa nhau được.

Dịch Ảnh Vũ bị người thương cũ bỏ xuân được rồi phá cửa chui vào nhà Cẩm Lệ nửa đêm, mong cô "" giúp đỡ "". Đây chỉ là sự tình cờ hay là 1 âm mưu đã được sắp đặt? Câu chuyện của hai người giằng, day dứt, bi bi, hài hài, đầy lưu luyến.

...

"" Cô chỉ cần qua đêm với tôi, tôi sẽ cho cô 100 triệu ""

"" Xe bugatti ""

"" Hử? ""

"" Tôi muốn xe bugatti ""

"" Được! ""

Anh vỗ vào người cô, xé rách áo quần, cô đẩy anh ra, rồi chỉ thẳng vào mặt anh

"" Anh còn phải đóng giả người yêu tôi trong đám cưới người yêu cũ nữa ""

"" Để ngày mai rồi tính

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đặc Dĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bị người thương cũ bỏ thuốc

"" Anh là ai? Sao lại vào được nhà tôi? ""

"" Cô.. không khóa cửa!!! ""

Giọng anh khàn khàn, mắt đỏ ngầu, thân nóng rực. Anh là bị người tình cũ bỏ thuốc, ép anh về bên cô ta

"" Không thể nào, tôi đã đóng cửa rồi ""

"" Tôi phá đấy!!! ""

Trong bóng tối, khuôn mặt thanh tú của cô hiện lên mờ mờ, cô lại mặc áo ngủ, chạm nhẹ thôi đã động vào thân thể non mềm

"" Anh muốn làm gì? ""

"" Giúp tôi ""

"" Giúp gì? Gọi cảnh sát đi, hay... anh là trộm, hay là tội phạm giết người đang trốn cảnh sát? ""

"" Cô nghĩ nhiều rồi mau giúp tôi, tôi trúng xuân được!! ""

Cô gái vội bật dậy, lấp bắp

"" Á, xuân được? Nó là cái gì, thuốc độc sao? Tôi không phải bác sĩ đâu ""

Anh đen mặt với cô gái ngây thơ này

"" Cô chỉ cần qua đêm với tôi, tôi sẽ cho cô 100 triệu ""

"" Xe bugatti ""

"" Hử?""

"" Tôi muốn xe bugatti ""

"" Được! ""

Anh vỗ vào người cô, xé rách áo quần, cô đẩy anh ra, rồi chỉ thẳng vào mặt anh

"" Anh còn phải đóng giả người yêu tôi trong đám cưới người yêu cũ nữa ""

"" Để ngày mai rồi tính ""

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Được nước lấn tới

Anh vỗ vào người cô, xé rách áo quần, cô đẩy anh ra, rồi chỉ thẳng vào mặt anh

"" Anh còn phải đóng giả người yêu tôi trong đám cưới người yêu cũ nữa ""

"" Để ngày mai rồi tính ""

...

Sáng

" Cái qq gì thế... U.. Đau quá "

Cầm Lệ mở mắt, toàn thân ê ẩm, bên dưới đau một cách bất thường... Còn... Còn cả

" Aaaa..."

Cô há hốc mồm hét lên to tưởng làm anh mở mắt khó chịu

" Tiếng lợn ở đâu ré ghê thế "

Cầm Lệ đỏ mặt, máu nóng dồn lên, cô gào ầm ỹ

" Tên khốn nạn này... Bỏ Tay Của Anh Ra Khỏi Ngực Tôi Mauuuu!!!"

Dịch Ảnh Vũ ngao ngán bịt mồm cô, cười như không cười

" Cô còn muốn Bugatti không?"

Cô gật gật

" Cô còn muốn tôi đóng giả người yêu mới của cô trong đám cưới người yêu cũ không?"

Cô gật gật

" Thế im đi cho tôi ngủ!!!"

Anh bỏ tay khỏi miệng cô, cổ họng anh đột nhiên khô nóng

Chết tiệt!!!

Anh đứng dậy đi vào phòng tắm... Tự xử

Cầm Lệ giờ mới hoàn hồn, lại tiếp tục la hét ầm ỹ

" Anh phải trả tôi tiền qua đêm, trả tôi tiền nước nữa đấy aaaa "

" Cách " Dịch Ảnh VŨ quần khăn tắm che đi hạ bộ, để ngực trần đi ra.

Cô " xí " một tiếng. Cô chỉ mê tiền không mê trai

" Người yêu cũ cô bao giờ cưới?"

" Mai "

" Cô có muốn chi anh ta một đám cưới thật đáng nhớ không?"

Anh nhàn nhã ngồi xuống giường ngay bên cạnh cô. Cô quần chăn kín mít, chỉ để hở hai đôi mắt

" Anh làm được sao?"

" Không gì với tôi là không thể cả "

Cô bấu môi

" Xạo! Anh không thể tự giải tỏa sinh lí cho bản thân anh đấy thôi "

Anh nheo mắt lại,

" Vậy cô có muốn tôi giúp hay không?"

" Muốn "

Chỉ chờ có thế, anh tiến sát lại gần cô, thì thầm

" Phục vụ tôi tốt sáng nay đi đã "

Và.. Anh đè cô xuống..

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cáo đội lột cừu

" Phục vụ tôi tốt sáng nay đi đã "

Và... Anh đè cô xuống..

Chiều

" Tên khốn khiếp Mau Dậy Đi!!!"

Cầm Lệ hét vào tai anh với volum cực đại. Dịch Ảnh VŨ lật người, chế ngự cô dưới thân mình, hừ lạnh

" Cô nói thêm câu nữa tôi sẽ để cô cả tuần không ra khỏi giường!!!"

Anh bức tức cảnh cáo khiến cô im tịt, lấp bắp

" Mai... Mai là đám cưới người yêu cũ tôi rồi... Anh.. Anh đã hứa sẽ cùng tôi đến đó mà. Tôi... Tôi chỉ muốn gọi anh dậy... chuẩn bị. "

" Nếu cô làm tôi khó chịu, tôi sẽ thất hứa!!!"

Anh nheo mắt lại, mặt tối sầm rất đáng sợ. Thế nhưng, Cầm Lệ vì câu nói của anh mà không còn biết trời cao đất dày nữa, đăm đá loạn xạ

" Bì ỏi, xấu xa, vô liêm sỉ. Anh Cút Khỏi Nhà Tôi Ngay!!!"

Cô cứ đập, anh lại ghì mạnh người cô hơn, càng lúc càng áp sát thân cô

Cô đã quên một điều.. Ừ ừ.. Hai người còn đang nude...

Đến khi cái gì đó bên dưới vì sự tác động của cô mà cứ " chọc chọc " vào bụng cô. Cẩm Lệ mới bắt động vì xấu hổ.

Cô thật muốn kêu gào thảm thiết

" Má oiii, con ăn ở rất tốt mà aaaa"

Dịch Ảnh Vũ thấy cô ngoan ngoãn dưới " thân " anh, anh mới nhồm dậy, đi đến phòng tắm, gãi gãi đầu, ra lệnh

" Chuẩn bị bữa chiều đi "

Cẩm Lệ tức điên, ném gối về phía anh

" Nhà là nhà tôi, anh đã ngủ nhờ, tắm nhờ lại còn đòi ăn nhờ. Tên khốn nạn!!! "

Anh quay lại, nhếch môi rất.. đáng sợ, rất... xấu xa, rất... U`ư

" Cô nói gì?"

" Không! Không! Anh cứ tắm đi... "

Cô lúng túng chui vào trong chăn

" Hú hồn chim én "

" Tôi sẽ trả tiền "

Dịch Ảnh Vũ thấy mình cũng quá đáng nên lên tiếng thương lượng

...

" Cô nấu ăn không tồi nhì "

Anh bình thân, quý sò tộc ăn xong bữa chiều cô nấu.

Cẩm Lệ chọc chọc bát, bấu môi

" Xe tôi đâu?"

" Xe?"

" Bugatti anh hứa mua cho tôi đâu?"

" Tôi hứa? Bao giờ?"

Dịch Ảnh Vũ chớp chớp đôi lông mi dài, tỏ vẻ ngại thẹn. Cẩm Lệ chỉ muốn táng cả cái bát vào mặt anh.

Nghĩ là làm thật, cô ném cả cái bát đi... Không phải vào mặt anh mà... vào chân cô..

Nhưng vì quá ngại nên cô hét lên

" Cút ra khỏi nhà tôi!!! Đồ... Đồ... Lật lọng!!!!"

Anh vẫn thản nhiên ăn nốt bữa chiều rồi đứng dậy, anh liếc cô một cái

" Mở cửa nhà ra đi "

" Không.!! Tôi phải báo cảnh sát, anh cường bức tôi!!! Anh đừng hòng chạy trốn!!!!"

Anh thiếu kiên nhẫn, mắt hẹp lại, từ từ tiến về chỗ cô. Cô vô thức lùi lại

" Anh... Anh muốn làm gì tôi... Aaaaaa"

Anh đẩy cô áp sát vào tường gần cửa ra vào. Cô quá sợ hãi mà hét lên. Anh vương đôi tay dài, ấn nhẹ một cái, cửa bật tung ra.

Anh ngao ngán nhìn cô nhắm tịt mắt, mồm lại ré lên... Ặc.. Như

bị anh hăm hiếp...

Anh nắm hai vai cô, xoay người cô đưa ra cửa, lạnh lùng nói

"Mở mắt! Nhìn "

Cô ngoan ngoãn nghe lời, mồm há hốc rồi lại ré lên... Sung sướng

"Xe Bugatti!!!"

Anh là cảm thấy bản thân thật đen đui mới vương phải loại người " vô duyên " như cô. Người yêu đã cũng đứng.

Khuôn mặt thanh tú, mũi cao,môi anh đào chúm chím, má bánh bao phúng phính đáng nhẽ ra phải rất đáng yêu... Hải zzz, tiếc cho hình hài xinh xắn này

" Tôi đi về đây "

Anh bước qua cô, tiến thẳng về con koengg segg của anh. Cô bấy giờ mới hoàn hồn

" Tôi phải tìm anh bằng cách nào. Nhỡ đâu anh quỵp tôi, chẳng phải tôi... Ừm.. Lỗi sao?"

Dịch Ảnh Vũ vút cho cô một tấm thiệp. Cẩm Lệ bắt lấy, lật lật tấm thiệp, mắt cô bỗng mở to, sững sờ đứng như bức tượng, mồm há mãi không ngậm được khi thấy dòng chữ...

" Dịch Ảnh Vũ - chủ tịch Dịch thị. Má ơi!!! Con động phải người không nên động rồi "

Cô định nói với anh rằng " tôi không cần xe bugatti nữa, không cần anh đến đám cưới người yêu cũ của tôi nữa "

Nhưng anh chỉ lạnh lùng, hờ hững bảo cô

" Sáng mai tôi sẽ đến đón cô sớm đây. Kế hoạch phá đám cưới của người yêu cũ cô, tôi đã có rồi "

Và.. Anh biến mất

Cẩm Lệ đã không thể nhìn thấy được đôi môi mọng của anh, nhếch lên một nụ cười thích thú...

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Xích mích nhỏ

" Sáng mai tôi sẽ đến đón cô sớm đây. Kế hoạch phá đám cưới của người yêu cũ cô, tôi đã có rồi "

Và.. Anh biến mất

Cẩm Lệ đã không thể nhìn thấy được đôi môi mọng của anh, nhếch lên một nụ cười thích thú...

Sáng hôm sau

" Ting Ting "

Cẩm Lệ đang gặm bánh mì nhồm nhoàm, tóc tai còn bù xù, quần áo xộc xệch chạy ra mở cửa

" Chờ một chút.. Ừm.. Aaaa"

Cô hét toáng lên khi thấy Dịch Ảnh Vũ xuất hiện.

Anh hôm nay mặc bộ vest hồng phớt, caravat tím. Bây giờ cô mới để ý tóc anh nhuộm màu càphê. Anh vô cùng lịch lãm, cuốn hút mê người cạnh chiếc koengg segg.

Anh không hài lòng với phản ứng của cô khi thấy anh. Đáng nhẽ ra cô nên bất động đánh rơi cả bánh mì khi thấy vẻ đẹp chết người này... Thế mà cô lại hét lên.. Như thấy ma

" Cô chưa tỉnh ngủ sao?"

" Anh... Sao anh đến sớm thế... "

Anh liếc cô một lượt. Ủm, bộ áo ngủ mỏng tanh còn chưa thềm thay

" Cô sửa soạn lại chút đi, tôi dẫn cho đi " đổi gió " trước khi đến đám cưới người yêu cũ "

Cô bấu môi

" Tôi đã quá đẹp, quá sang chảnh, quá hấp dẫn rồi. Chỉ chải lại tóc, mặc cái áo khác là ok. Hứ "

Anh dứt tay vào túi quần, bắt lực lắc đầu

" Ngực thì bé tẹo mà lại mặc áo mỏng. Tôi không muốn nhìn nữa. Cô mau đi thay đồ đi "

Cô ném cái bánh mì xuống đất, chỉ tay về phía anh làm giấy áo... U..ư tụt...

Cô lại hét lên

" Aaaa, đồ biến thái "

Rồi đóng " xuyñh " cửa một cái, cong mông chạy vào phòng tắm

...

Địa điểm tổ chức lễ cưới là ở một khách sạn năm sao trong thành phố. Cách nhà Cẩm Lệ không xa lắm.

Dịch Ảnh Vũ dẫn cô đi make up, chọn trang phục tầm 1h đồng hồ

" Cô Lệ đã thay xong váy ngài chọn rồi, ngài ngắm thử xem " cô nhân viên cung kính cúi đầu, mặt ửng đỏ khi đối diện với anh. Anh hờ hững liếc cô ta một cái. Mặc áo trắng trong suốt, áo trong thì màu đen... Ừm

Anh vỗ vai cô ta một cái

" Cô tụt giấy áo "

Rồi anh lướt qua cô ta, mặt không biến sắc đến mở tung cánh cửa phòng thay đồ

" Xong rồi sao "

" Aaaaa "

Cẩm Lệ lại hét lên. Cô chưa kéo được khóa ở đằng sau. Váy gì mà rườm rà, phức tạp. Cô thích áo bụi bụi, chất chất hơn

" Biến thái, đi ra ngoài mau... Aaaa "

Nhân viên nghe tiếng hét cũng tập nập chạy tới, người người ngó ngó

Mặt anh chạy ba sọc đen, anh bịt mồm cô lại

" Cô la hét cái gì. Tôi hiếp dâm cô hay sàm sỡ cô sao?"

" Tôi chưa thay xong, tôi không kéo được khóa " cô úy khuất suýt khóc. Anh toàn bắt nạt cô

Anh liếc phần sau lưng mịn màng của cô, ngón tay thon dài nhẹ nhàng kéo phần khóa. Giọng anh khàn khàn

" Được rồi chứ?"

...

Tại khách sạn năm sao của thành phố, nơi đang diễn ra một lễ cưới rất sang trọng. Phóng viên ùn ùn kéo đến, máy ảnh bấm lia lịa. Truyện là Dịch Ảnh Vũ trong bộ vest hồng đang khoác tay một cô gái rất baby, trông có phần trẻ con đang tiến vào khách sạn.

Dịch Ảnh Vũ thay người tình như thay áo là chuyện không còn gì lạ. Mới đây cô diễn viên Mi Di còn được anh dẫn đi ăn, đưa vào khách sạn, hôm nay lại xuất hiện người mới.

Thật đào hoa a~

" Anh là minh tinh, siêu sao, diễn viên Hollywood nổi tiếng thế giới sao?"

Cầm Lệ thấy thiếu tự nhiên khi bị lăm người soi như vậy. Đã thế, cô còn mặc váy trắng, có dây kim tuyến.. U..r rất ngứa nha.

Cô muốn gãi cũng không được, không gãi cũng không xong

Anh biết cô khó chịu nên chủ động đưa tay ra xoa xoa lưng cho cô.

Cô nhăn mặt, khẽ véo tay anh

"Đừng xoa... Ách, cẩn thận tụt dây áo trong của tôi "

" hử?" Anh híp mắt không hiểu

Cô lại thì thầm

" Vì muốn cho anh ta hối tiếc đến chết nên tôi đã cố tình chọn áo nịt ngực hơi rộng một chút. Ày, giờ ngực tôi như được thả lỏng, anh xoa mạnh là... Aaaa "

Môi Dịch Ảnh Vũ nhếch lên thành một nụ cười mê hồn. Anh vừa véo vào eo cô. Anh không hài lòng với cách la này của cô.

Cô dâu đứng trên bục cao kia cũng thấy đỏ mặt trước nụ cười mê li của anh, ả có phần ghen tức với Cầm Lệ.

Ả ta thích Dịch Ảnh Vũ từ lâu nhưng anh chưa từng chú ý đến ả nên ả đành phải ra đi trong nuối tiếc.

Chú rể - người tình cũ của cô cũng cảm thấy có phần bức bối.

Sao Dịch Ảnh Vũ lại tới? Rõ ràng khi hắn mời, anh đã bảo không đến? Hắn đã vô cùng mừng rỡ vì hắn biết, ánh sáng của hắn sẽ bị lu mờ.

" Dịch Ảnh Vũ, anh làm gì vậy, sao lại véo eo tôi " Cầm Lệ bất bình, nhỏ nhẹ lên lời phản đối

Anh không nỡ gì, từ từ cùng cô tỏa sáng đi đến gần cô dâu chú rể. Hào quang hai người phát ra làm lu mờ đi vị thế của hai người chủ bữa tiệc. Máy ảnh phóng viên đã quên đi hai ai đó, chỉ tập trung vào cô và anh. Một người lạnh lùng, một người dễ thương. Một băng lãnh, một ấm áp.

Rất xứng đôi a~

Cô dâu và chú rể bữa tiệc tức điên.

Người yêu cũ của Cầm Lệ - chú rể bữa tiệc - Dịch Ảnh Lâm muốn gọi lại chú ý, khoác tay cô dâu Linh Ngọc đi đến bên anh và cô.

Dịch Ảnh Vũ vẫn thâm trầm, nhẹ nhàng cất lời

" Chúc hai người trăm năm hạnh phúc "

" A, thật ngại quá, cảm ơn anh họ " Dịch Ảnh Lâm niềm nở, đưa ly rượu đỏ về phía anh. Anh với tay lấy một ly rượu, chạm ly với hắn.

" Anh họ. Anh, anh là anh họ của anh ta sao?" Cầm Lệ không giấu được bất ngờ, suýt hét lên.

Hắn khinh bỉ nhếch môi

" Cầm Lệ, đáng nhẽ ra em phải biết rồi chứ. Là đang giả bộ sao?"

Cô thật muốn giờ tay tát cho hắn một cái. Hắn nghĩ ai cũng ham hố như hắn sao? Chia tay chưa lâu đã kết hôn

Cô muốn mở mồm đốp lại thì... Bụt.

Mặt cô đen kịt " Ôi mẹ cha oi!!! Giây áo con... "

Cô đứng thẳng người, mắt tròn trĩnh vì bất ngờ nhưng do đang đứng đối diện với cô dâu - Linh Ngọc cho nên qua mắt cô ta, Cầm Lệ là đang thách thức ả.

Đầu ả hiện lên một loạt suy nghĩ

" Tưởng mắt cô to lắm sao? Trợn lên chẳng khác gì mắt lợn "

Cầm Lệ cắn môi, tách ra khỏi Dịch Ảnh Vũ rồi đi giật lùi, chạm vào hết bàn này đến bàn khác

Cô khóc dờ mếu dờ nói với anh

" Tôi đi vệ sinh "

...

" Chết tiệt! Cẩm Lệ, mày đúng là ngu hết phần người khác. Cmn!!..., aaaaa "

Cẩm Lệ lẩm bẩm khi cài xong nút áo. Cô mở cửa định bước ra, nguyên một ly rượu vang đỏ hất thẳng vào áo cô. Cô thật muốn gầm lên

" Mịa kiếp, cái kẹc gì thế!!? "

Cô gái hất nước vào cô có khuôn mặt dài, người sặc mùi phấn, áo xé cổ đến tận ngực.

Điển hình của kiểu con gái... U...ư

Cô ta nhếch môi, chỉ vào ngực cô

" Loại ngực độn như cô tại sao lại lọt vào mắt xanh của Dịch Ảnh Vũ "

" Dịch Ảnh Vũ là ai? Tôi không biết "

" Lại còn xảo trá, người khoác tay đến bữa tiệc này không phải Dịch Ảnh Vũ thì còn có thể là ai? "

Tên biến thái sao?

Mùi rượu vang nồng nặc khắp người cô, đã thế lại còn là ở ngực rất khó chịu.

Mịa, ngực cô cũng tầm 85, sao cứ phải chê lép. Cô đã giận nay lại càng khó chịu, giờ tay tát một cái vào má My Di

" Đừng tưởng tôi lép mà chê, thử đi rồi biết tôi phê cỡ nào "

Cô lướt qua người ả, mặt đờ đờ sáy khi

" Dịch Ảnh Vũ, tôi sẽ giết anh!!!"

#Xâm_xâm_xâm

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Cuồng hôn

" Đừng tưởng tôi lép mà chê, thử đi rồi biết tôi phê cỡ nào!!!"

Cẩm Lệ lướt qua người ả, mặt đờ đờ sát khí

" Dịch Ảnh Vũ, tôi sẽ giết anh!!!"

Mặt My Di đen kịt. Thử? Nói ả thử cô? Ách, ả không phải bách hợp...

...

" Khụ "

Dịch Ảnh Vũ thấy lạnh toát người, có cảm giác gai gai, ngứa ngứa hơi... bất an

Quả thật...

" Chátтт Dịch Ảnh Vũ, Cẩm Lệ tôi coi như xui xẻo mới gặp phải anh "

Thật ra lúc đầu cô định nói " Cuộc đời tôi gặp anh coi như dẫm phải shit "

Nhưng thấy vậy gay gắt quá, nhờ như... Anh san bánh cả khu đất nhà cô, lấy lại xe bugatti chưa được chuyển tên, công bố giữa bầy phóng viên là anh giả mạo người yêu cô.. Không phải là cô lỗi sao?

Dịch Ảnh Vũ đơ người, Dịch Ảnh Lâm sững sờ rồi cười mỉa mai. Mấy ảnh phóng viên sao có thể bỏ qua chuyện tốt này, nháy luôn tặc vào khuôn mặt đẹp như tạc tượng của anh đang nhăn nhó.

Cô chơi vớ này với anh không lớn nhưng đủ làm anh và cô trở thành đề tài hot những ngày sắp tới.

Dịch Ảnh Vũ hết xanh lại đỏ, mắt hẹp dài u tối, nhưng giọng vẫn bình tĩnh chứng tỏ anh đã dùng lực kiềm chế rất lớn

"Cầm Lệ, em sao vậy?"

Cầm Lệ thấy hồi hận cực kì khi đánh anh. Cô chỉ muốn về nhà và gào khóc thảm thiết mà thôi

Mất mặt quá, mất mặt quá!!!

Cô cứng rắn mà cứ như mèo cho nên... U..ừ nói năng loạn xạ, lạc suy nghĩ

"Anh sao lại lăm đàn bà đến vậy.. Hức... Có tôi với anh không đủ sao?"

Dịch Ảnh Vũ không hiểu gì cả nhưng cũng đã đỡ bức, muốn lấy lại thể diện nên nhẹ nhàng tiến đến, ôm cô vào lòng.. U.. Sến súa

"Em nói gì vậy? Cầm Lệ, anh chỉ có mình em, tim anh chỉ chứa em "

Cô cũng sụt sùi diễn theo anh, ai bảo cô nông nổi

"Hức, anh nói láo.. Hức.. Cô ta kia kia, cô ta vừa hất nước vào người tôi, bảo tôi là đồ.. U.. ngực lép

Dịch Ảnh Vũ càng siết chặt cô hơn. Thật ra anh rất muốn chửi thề. Cô lép là cái chắc rồi, người ta chê lại còn ngại. Thế mà, anh vẫn phải nén giận, đẩy khuôn mặt cô ra, hôn thăm thiết

"LỆ LỆ, đừng tin bất cứ lời ai nói. Dù em có lép có lùn, trong lòng anh cũng chỉ có em "

Mọi người trong lễ cưới vỗ tay rào rào, mấy cái máy ghi âm vượt tần suất. Có mấy phóng viên trơ mắt còn lên báo anh nhắc lại câu nói ấy lần nữa.

Anh từ chối lịch thiệp, cởi chiếc áo khoác ngoài ra, choàng vào người cô ân cần, dịu dàng

Lúc mọi người tản đi sự chú ý, cô đập tay vào ngực anh một cái, gắt nhẹ, lau môi mạnh mấy cái

"Qq, cc, xàm le, tôi về trước đây. Mịa, mất mặt quá "

Cô giậm chân, ngúng nguẩy cặp mông tròn trịa trước mặt anh. Cổ họng anh khô nóng. Chỉ muốn.. U..ừ đánh vài cái vào mông cô...

Anh quay ngoắt người cô lại, thì thầm

"Kịch hay chưa đến, sao lại về?"

Mất cô trọn lên ngạc nhiên

"Kịch hay?"

Anh lại hôn cô một cái, tí thì cô lại nổi khùng. Anh chỉ cười

"Ừ "

Anh nghiền đôi môi trái tim của cô rồi

...

Đám cưới đã hoàn thành xong phần lễ non hên biển, trao nhẫn, hôn nhau, vát hoa.

Cầm Lệ cũng tựa vai Dịch Ảnh Vũ ngủ ngon gần tiếng đồng hồ. Trong lúc mọi chuyện đang thuận buồm xuôi gió diễn ra, cánh cửa khách sạn... Bật mở

Rất nhiều cảnh sát ủa vào. Dịch Ảnh Vũ vỗ nhẹ vào má bánh bao của cô, hôn trán cô, thì thầm

"Lệ Lệ, dậy đi "

Cô dụi dụi mắt như chú mèo con, hơi ngái ngủ hỏi

"Về rồi à "

" Dậy xem tôi lật mặt nạ người yêu cũ của cô "

Cho Chii xin một sao nha

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Kẻ tội đồ

" Dậy xem tôi lật mặt nạ người yêu cũ của cô "

" Hừ? Mặt nạ của Dịch Ảnh Lâm?" Cẩm Lệ mở mắt to, rất hứng thú nhìn anh.

Anh nhếch đôi môi mỏng, không nói gì, tay vẫn đều đều xoa trên đầu cô.

Cẩm Lệ giờ mới phát hiện tình hình buổi lễ rất căng thẳng. Cảnh sát ủa vào rất nhiều, phóng viên tập nập ùn ùn kéo đến, mồm bấn như súng liên thanh. Linh Ngọc đang nắm lấy một bên tay Dịch Ảnh Lâm, ánh mắt hoang mang tột cùng, kiểu... thốn lợ.. làm Cẩm Lệ cười khúc khích.

" Có chuyện gì vậy ngài cảnh sát? Đến làm náo loạn trong lễ cưới của tôi, mấy người có nghĩ đến " trách nhiệm "?"

Dịch Ảnh Lâm khó chịu hất tay Linh Ngọc ra, hùng hồn, hỏ hỏ gay gắt đi đến.

Đám vệ sĩ của hắn đã gạt tản đám phóng viên sang hai bên, khách khứa tò mò, xì xào bàn tán. Đỉnh cao là khi Dịch Ảnh Lâm vừa dứt lời mắng mỏ viên cảnh sát

" 1,2,3,4,5. Ách, sao lắm trẻ con vậy? " Cẩm Lệ sốt sắng, hào hứng giật giật cánh tay trái đang khoác lên vai cô, mồm toét đến tận mang tai.

Dịch Ảnh Vũ vẫn chỉ cười không trả lời.

...

Càng lúc càng lắm trẻ con kéo đến. Đa số là con gái, có vài đứa... U...bé trai... Tầm 9,10 tuổi. Chúng đều òa khóc giữ dôi, bố mẹ chúng thì mặt đỏ gay gắt, xông xông xáo xáo đầy tức giận.

Ngài cảnh sát trường gior ra tờ giấy gì đó, cao giọng nói

" Dịch Ảnh Lâm! Đây là giấy phép bắt người. Mong cậu hãy ngoan ngoãn theo chúng tôi về đồn!!!"

Dịch Ảnh Lâm có phần lúng túng, nhìn kĩ sẽ thấy tay chân hắn hơi run.. Nhưng giọng nói ra vẫn rất đanh thép

" Bắt tôi? Tôi phạm phải tội gì?"

Viên cảnh sát không khó chịu vẫn bình thản cắt lời

" Dịch Ảnh Lâm, cậu bị bắt về tội Áu Dâm!!! "

Tiếng nói phát ra như sét đánh ngang bầu trời mây đen, ai ai cũng

giật mình, sùng sốt, lòi ra tiếng vào, tay chân chỉ trỏ. Dịch Ảnh Lâm ngai ngừng, xấu hổ, lắp ba lắp bắp thanh minh

" Bằg... Bằg chứng đâu?"

" Về đồn tôi sẽ đưa bằng chứng!!!"

...

Linh Ngọc vẫn đứng chết lạng như pho tượng. Áu Dâm? Dịch Ảnh Lâm? Hắn.. Hắn biến thái như vậy sao?

Còn về phía Cẩm Lệ, cô tí thì đập bàn hú hét, may mà Ảnh Vũ kịp thời bịt mồm cô lại

" Có cần phản kích vậy không?"

Nhiều lúc anh thấy cô..ư... thật vô duyên, vô pháp, vô thiên. Tùy hứng đến đáng ghét

Cầm Lệ uống vụn ly rượu trước mặt, vui vẻ, sáng khoái nói

" Thật không nhìn ra Dịch Ảnh Lâm lại có sở thích biến thái, quái đản như vậy. Gái lớn không tha, gái nhỏ không thương, lại còn.. Hahaha.. mấy bé trai nữa. Thật tội nghiệp cho cô dâu Linh Ngọc kia.. Haha "

" Thấy người khác gặp nạn, cô vui lắm sao?"

Dịch Ảnh Vũ neho mắt, rất thích thú ngắm nhìn đôi môi cô chép chép

" Tôi là đang cảm thán cho cuộc đời Linh Ngọc, vợ phải thẳng chồng.. Ách, thật ghê tởm. Ấy, nói đi phải nói lại, thật may mắn vì tôi đã thoát khỏi tay hắn một cách lành lặn "

Trong khi trước mặt đang xôn xao, hỗn loạn. Dịch Ảnh Lâm có ý định bỏ trốn nhưng hắn lại bị mấy quan khách vây lại không có đường ra, bố mẹ của mấy đứa nhỏ thì bu lại, đánh mắng, chửi rủa hắn.

Hắn thê thảm vô cùng...

Thì ở bên Ảnh Vũ và Cầm Lệ... rất bình yên

Cầm Lệ mắt đảo đảo nhìn hắn tả tơi, rất đắc thắng xem kịch. Dịch Ảnh Vũ kéo khuôn mặt cô đối diện với anh, rất chân thành hỏi

" Làm sao mà cô và Ảnh Lâm chia tay?"

Cầm Lệ đang cắn hạt dưa suýt thì nghẹn, cô giả bộ sụi sùi

" Hôm đó bắt quả tang hắn ta và Linh Ngọc đang " 3 chấm " với nhau. Tôi chứng kiến tận mắt, tôi bảo hắn cho lời giải thích thế mà... Khăm lợ, hắn bảo hắn không làm sai. Hắn không có gì để giải thích. Nếu tôi không tin tưởng hắn. Vậy hai chúng tôi sẽ chia tay "

Dịch Ảnh Vũ gật gật đầu ra chiều rất hiểu tâm trạng cô

Cầm Lệ lại hứng khởi nói tiếp

" Tin tưởng cái kẹt, bắt tận tay rồi hắn còn chối. Tôi không chịu bị đàn áp, rất hùng hồn trả lời " Chia tay thì chia tay. Sợ đéch gì!!!"

Dịch Ảnh Vũ vỗ vai cô

" Thật bản lĩnh "

Thật ra Cầm Lệ kể còn thiếu nhiều chi tiết. Như thể khi Ảnh Lâm bảo chia tay, cô đã khóc lóc, van xin hắn đừng làm vậy, cô năn nỉ hắn chỉ cần đưa ra một lí do thuyết phục, cô sẽ im lìm, coi như chưa có gì xảy ra để ở lại bên hắn. Nhưng hắn kiên quyết, nhất định không dãi dòng dãi co nên Cầm Lệ mới tức giận bảo chia tay thật...

Và rồi về khóc nguyên một đêm vì hồi hận

....

Mọi người giải tán dần khi chú rể bị đưa lên xe cảnh sát, lũ phóng viên vẫn không từ bỏ, hỗn lộn đuổi theo xe cảnh sát moi thông tin hot.

Dịch Ảnh Vũ cũng giục Cầm Lệ ra về. Cầm Lệ vẫn có phần nuối tiếc, xị mặt

" Kịch đang hay lại hết. Thật buồn. Hahah, mà mấy chú cảnh sát thật biết chọn thời điểm để bắt hắn ghê cơ. "

" Là tôi sắp đặt đấy " giọng Ảnh Vũ khàn khàn cất lên

" Há?" Cầm Lệ trố mắt

" Tôi đã cho người điều tra về Dịch Ảnh Lâm, hắn có lẽ do sống quá sướng, rảnh rồi sinh nông nổi nên từ lâu đã có nhiều hành động biến thái với trẻ nhỏ. Do hắn vứt tiền bịt đầu mối nên người bị hại không có cách nào lên án hay tố cáo hắn. "

" Cho nên anh đã ủng hộ ba mẹ lũ trẻ hãy mạnh mẽ đứng lên đòi quyền lợi cho con họ?"

Dịch Ảnh Vũ gật đầu. Thật ra không phải anh phải anh đi kêu gọi bố mẹ lũ trẻ.. Mà là anh ném tiền cho họ, ném tiền cho cảnh sát để họ dần bắt Ảnh Lâm vào gò " đẹp " nhất

" Cao tay, thật cao tay!!!" Cầm Lệ gật gật đầu, rất khâm phục nhìn anh.

Anh xoa xoa vai cô, cười nham hiểm

" Tôi vì cô làm nhiều chuyện như vậy... Cô.. Nên trả lỗi cho tôi "

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Ghen (H+)

" Tôi vì cô làm nhiều chuyện như vậy.. Cô.. nên trả lỗi cho tôi "

Giọng nói anh khàn khàn, đục đục phả trên đỉnh đầu Cẩm Lệ. Toàn thân cô run lên nhẹ nhẹ. Cô lúng túng hất hai tay anh ở eo cô ra, tròn mắt

" Tôi giúp anh, anh giúp tôi, ân ân trả đủ. Lỗi lộn gì nữa. Sống đừng tham quá.. Uhm. um. "

Dịch Ảnh Vũ lấy tay bịt mồm cô, găm ghè

" Nói nhiều nói lắm.. Hừ.. Theo tôi về nhà rồi hai chúng ta " nói chuyện "

Vừa nói tay anh còn vỗ vỗ mông cô, không để cô phản kháng, nhấc bổng cô.. ném vào xe...

Máy ảnh của những ai đó... liên tục nháy

...

" Ấy.. Dịch Ảnh Vũ!!! Đường này không phải đường về nhà tôi "

Cẩm Lệ hai tay ôm ngực, mắt ngó đảo đảo, mồm mép bấn như súng liên thanh. Cô đang bật chế độ " đề cao cảnh giác " với người ngồi cạnh

Dịch Ảnh Vũ ôn hòa, không nói gì, chỉ thấy anh rất gấp gấp, nồn nóng

" Tôi không đưa cô về nhà "

" Thế đưa tôi đi đâu? Anh muốn đưa tôi đi đâu?" Cẩm Lệ càng hoang mang, ách.. cô là không muốn cùng hắn phát sinh quan hệ nữa.. Đây là thời gian nguy hiểm của cô

Dịch Ảnh Vũ thấy sự lo sợ của cô rất.. đáng yêu... Bản tính chiếm đoạt càng dâng cao. Giọng anh biến chất

" Khách sạn. Chúng ta vào khách sạn cùng " nói chuyện " "

...

" Ấy.. Dịch Ảnh Vũ, cái áo đất tiền như vậy.. Đừng xé..um.. Đừng... "

Cửa phòng vừa đóng lại, Dịch Ảnh Vũ đã đẩy cô ép vào tường, ngấu nghiến cắn mút môi cô, tay điên cuồng sờ soạn, sờ đến đâu.. U.. Lột đến đó.

Anh là đã chịu không nổi được nữa. Nhìn cô yếu đuối, đáng yêu như bông hoa nhỏ trong tiệc cười.. Là anh đã rất muốn cô thêm lần nữa nở bung dưới thân anh.

" Dịch Ảnh Vũ.. U.. Để hôm khác được không.. U..um. "

Cẩm Lệ cố gắng chống đỡ từng đợt hôn giáng xuống trên thân thể non mềm của cô. Dịch Ảnh Vũ như muốn cô khắc cốt ghi tâm từng nụ hôn của anh..

Ấy? Cô đắc tội gì với anh sao?

Cô thật ra là quá ngây thơ rồi. Mặc áo nịt ngực rộng để làm người yêu cũ ghen tức mà không quan tâm đến suy nghĩ của anh? Thật là chọc vào lòng tự tôn của anh

Anh khiến cô không thỏa mãn mà phải đi quyến rũ người khác

" ummm.um.. Dịch Ảnh Vũ, ấy... Đừng cắn.. "

Anh vừa liếm vừa mút bầu ngực no tròn của cô, trêu đùa, nghịch ngợm như đứa trẻ con.

Tay anh cũng bận rộn, càn quét liên tục nơi mật đạo.. Làm nó sung lên...

" Dịch Ảnh Vũ... dừng lại đi..um.. tôi khó chịu... Ừm.. "

Dịch Ảnh Vũ từ đầu tới cuối không đáp lời cô, anh chỉ tức giận trừng phạt cô

Nay cô bảo dừng lại? Cô đã thế này còn dừng lại?

" Thật là muốn dừng lại?" Anh híp mắt, tay còn để nguyên nơi tư mật của cô, môi mỏng xấu xa, thô bỉ trêu đùa

Cô lắc đầu rồi lại gật đầu, vắn vẹo thân thể khó chịu

" Umm..um.. "

" Muốn sao?" Dịch Ảnh Vũ xoay người., nhắc cô ném xuống giường. Anh đè lên thân thể trần trụi của cô, thở nặng nề

" Nói! Em muốn sao?"

" Ừm..um..không muốn gì cả.ur.áa.a"

Dịch Ảnh Vũ tức giận, đâm ba ngón tay vào nui tư huyết non mềm của cô, điên cuồng đâm chọc, ánh mắt u tối

Anh nhất định bắt cô phục tùng, quy thuận dưới thân anh

" Aaaa. Aaa..um..um.. Dịch Ảnh Vũ.. Dừng lại... Ừm.. Aaa... Dừng dừng..".

" Rốt cục là dừng lại hay tiếp tục?"

Cầm Lệ ỳ ỳ khuất, thân thể lúc nóng lúc lạnh, mặt ửng hồng quyến rũ, môi hé mở như mời gọi

". Ừm..um..dừng.. không.. tiếp..ur.."

Dịch Ảnh Vũ rút ngón tay ra khỏi nơi bí ẩn, dày vò liên tục đôi gò bồng đảo cao ngất, vắn vẹo trêu đùa. Lưỡi mềm càn quét miệng cô

Nhanh như chớp, anh giữ bó toàn bộ y phục trên thân thể, để lộ con voi sừng sừng

Anh để quy đầu trượt trượt, quay một vòng nơi tư mật nhưng nhất quyết không đâm vào

" um..um.. Dịch Ảnh Vũ.. Ừm.. tôi khó chịu "

Cầm Lệ bị dày dọ đến khổ sở, cô ưỡng thân thể lên, muốn nhập làm một với anh, nhưng anh nhất quyết chối từ

" Bây giờ em muốn sao?"

Dịch Ảnh Vũ kiểm chế đến nỗi gân xanh đầy trán, anh sắp không chịu thêm được nữa nhưng nhất quyết muốn làm cho cô nhớ anh, nhất quyết muốn cô chỉ có thể dưới thân anh... Rên rỉ

" Ừm.. tôi.. "

" Nói em muốn tôi

" Ừm..um.. Tôi.. Tôi.. " Cầm Lệ cp vắn vẹo thân nhưng cứng miệng, ngại ngùng không biết nên nói gì, làm gì mới đúng

Dịch Ảnh Vũ thấy một tia chống cự trong cô nổi lên. Anh mạnh mẽ đi vào bên trong cô, trừng phạt cô

" Aaaaá...aaa...tên khốn.. Aaaa sao.. Anh..dám..aaa"

Dịch Ảnh Vũ không quan tâm cô nói gì nữa, điên cuồng vào rồi ra, đâm rồi chọc.

Anh phát tiết kinh người...

Rồi bỗng chốc dừng lại làm Cầm Lệ hụt hẫng lạ kì

Cô nắm lấy cánh tay anh, lấp bắp

" Sao..ur..dừng dừng lại..."

Dịch Ảnh Vũ nhếch mép cười

" Muốn tiếp mau cầu xin tôi "

" Ách... Ừ...aaaaaa"

Vừa dứt lời, Dịch Ảnh Vũ lại lật động mạnh mẽ và không nhanh sau đó lại dừng lại. Làm Cẩm Lệ muốn " lên " cũng không xong

" ừừaaaa...ummm....Dịch Ảnh Vũ...dừng dừng "

" Muốn ? Cầu xin tôi "

" Ừm.. Tôi cầu xin anh... Cầu...aaaaaa"

Chỉ chờ có vậy, Lòng tự tôn của Dịch Ảnh Vũ được thỏa mãn.

Anh chiều lòng cô, đâm chọc luân hồi, hành cô đến sáng. Đem cô đi hết niềm vui này đến niềm vui khác. Hoan lạc thâu đêm..

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Thai 2 tháng ?

" Dịch Ảnh Vũ...Aaaa... Tại sao anh lại..ừ..tay anh...aaa"

Cẩm Lệ bật dậy trong trạng thái " tâm liệt thân phê ", đầu nhức khắp người. Khóc dờ mếu dờ.

Dịch Ảnh Vũ hé một bên mắt, nhếch môi

" Cô kêu không biết mệt? Được!!"

Dứt lời, anh lật người đè lại lên cô. Hai tay đang định chế ngự cô thì... Ách.. Cẩm Lệ đang nằm trong chăn, tung chăn ra, quán chạy lấy Dịch Ảnh Vũ.

Cô bịt anh như con nhộng quần quai trong chăn... Còn cô... Không mặc gì ngồi bên trên anh cười... Haha (= _ =)

Dịch Ảnh Vũ tức điên. Anh bị kìm hãm 4 chi, vô lực tay chân. Anh cười nhạt

" Thả tôi ra, tôi sẽ mua cho cô iphone X "

" Không!!!" Cẩm Lệ kiên quyết từ chối

" Một biệt thự có bể bơi, spa, resort "

" Ừm...ừ" Cẩm Lệ tròn mắt, bắt giác tay chân thả lỏng.

Ôi! Biệt thự? Spa? Resort?

" á..."

Trong lúc mất cảnh giác, Dịch Ảnh Vũ đã bật người, đè cô xuống dưới chiếm lại thế thượng phong

Anh cười lạnh

" Định khi dễ tôi? Cô to lắm rồi, tôi phải trừng phạt cô!!!"

Dứt lời, anh định cắn cổ cô, mồm cô đã như... bị ai xé xác

" Aaaaaaaa... Cái đồ ranh háng!!! Háng anh nhàn rồi thì biến lên đường, dạng rộng ra cho xe cán, đau chết cho bót rãnh đi... Aaaaaa"

Anh suýt cắn lưỡi mà chết. Mặt đen kịt

" Khụ!!! Cô nói năng linh tinh "

" Biến thái, xấu xa, bi ối, vô liêm sỉ aaa... Cút khỏi người tôi ngay!!!"

Cầm Lệ đã hết, đã mắng thì không ai bằng. Dịch Ảnh Vũ đang giờ cò trắng

"Xàm tục! Ok, tôi sẽ không làm gì cô cả!!!"

"Thật không?" Cầm Lệ mở một bên mắt, hí hí nhìn anh

"Nói yêu tôi đi "

"Hả?"

"Nói cô yêu tôi, tôi sẽ tha cho cô "

Dịch Ảnh Vũ cười nham hiểm. Cầm Lệ suy nghĩ trong nửa tích tắc.

Một câu nói không liên lụy gì cô cả... nhưng...

"Tôi còn được iphone X không? Biệt thự, spa, resort? Còn không?"

"Còn " Anh tươi cười đáp

"Ok! Tôi yêu anh "

"Anh cũng yêu em, Lệ Lệ!"

Tim cô hẫng đi một nhịp

...

3 tháng sau

"Dịch Ảnh Vũ, đồ chết bầm, đến đây ngay đi!!!"

Cầm Lệ hét lên trong điện thoại, cô tức muốn ọc máu mồm

"Có cần hét to vậy không? Tôi ở ngoài cửa nhà cô đây "

Dịch Ảnh Vũ đen mặt, tai như bị ai đâm

Mồm nhỏ mà thanh âm lớn. Thật khâm phục

Thấy anh, cô vội vội vàng vàng ngoái trước ngoái sau, kéo anh vào nhà. Đóng "ruy nh" cửa lại.

Anh cười khô trên cô

"Định là chuyện "bí mật " với tôi sao mà em phải căng thẳng? "

"Anh bớt nhảm đi! Dịch Ảnh Vũ! Nhìn tôi đi!!!"

Cầm Lệ chưa bao giờ nghiêm túc như vậy. Cô nắm tay anh, bốn mắt chạm nhau, đối diện chăm chăm.

Dịch Ảnh Vũ khó hiểu, chỉnh đốn lại tâm trạng. Mặt lạnh tanh, mắt sắc bén... Hại cô đang nghiêm túc lại.. không muốn nghiêm túc nữa

"Nhìn anh đáng sợ chết đi được!" Cô nhăn mặt, bắt góc tia ánh nhìn đi chỗ khác

"Nói đi! Có chuyện gì?"

Cầm Lệ ho khan

"Khụ.. Ừm.. Dịch Ảnh Vũ.. Anh... đã 27 rồi.. Ừ.. Độ tuổi này anh từng có nghĩ đến chuyện..ư.. Có một đứa con?"

Cầm Lệ lắp la lắp liếm, rất căng thẳng mới nói hết câu.

Cô hồi hộp chờ đợi câu trả lời của anh... Quả nhiên... Ngoài dự đoán

"Không!!!"

Anh không suy nghĩ nửa giây, cứng cỏi trả lời

"Ồ... Vậy thôi... Tôi phá bỏ!!!"

Cầm Lệ thấy anh vậy, cũng nhún vai, thờ ơ, thản nhiên nói

"Phá bỏ? Phá bỏ gì?"

Dịch Ảnh Vũ có chút bất ngờ, nắm lấy tay cô, dồn dập hỏi

Cô hất tay anh ra, bữu môi

"Tôi có thai rồi, 2 tháng "

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bạch Liên Hoa xuất hiện

"Tôi có thai rồi, 2 tháng "

"Thật sao?" Dịch Ảnh Vũ nắm lấy cổ tay Cầm Lệ bất ngờ tới độ, mắt anh mở to, khẩn trương mà vui mừng.

Cầm Lệ hất tay anh ra, nhếch môi thánh thót

"Nếu anh không cần đứa bé này Tôi Sẽ Phá!!!"

"Không được phá!!!" Dịch Ảnh Vũ cướp ngay lời cô, xoay cô đối diện với anh

"Anh vừa bảo không cần một đứa con "

"Và mồm đứa nào nói vậy!!!"

"Cháttttt " Cầm Lệ không khoan nhượng ra tay thẳng thừng... Một phát táng thẳng má anh.

Dịch Ảnh Vũ tức lộn ruột, anh ép cô lại gần mình

"Em làm gì vậy?"

"Anh bảo tôi đánh thì tôi đánh!!!"

"Em!!!"

Anh nóng giận vô cùng nhưng lại không dám mạnh động... Ách...Sợ ảnh hưởng tới thai nhi.

Cầm Lệ xua xua tay, xua xua uống cốc nước

"Thôi được rồi, không đùa nữa, giờ anh tính sao?"

Dịch Ảnh Vũ chỉ chờ vậy, hào hứng đáp

"Cưới! Phải cưới "

"Phiiiiiiii... Anh nói gì?" Cầm Lệ phun hết chỗ nước vừa uống, mắt tròn to rất dữ dội.

Đây là tin sốc nhất mà cô từng nghe. Cô kháng khái đập bàn, chân gác lên ghế

"Cưới? Anh nói dễ nghe vậy? Không cầu hôn? Không tỏ tình? Không sinh lễ, quà cáp? Anh nói cưới là tôi phải cưới?"

Ngữ khí của cô, e là rất tức giận. Dịch Ảnh Vũ luống cuống, đôi lông mày đẹp khê nhún xuống

"Vậy em muốn sao? Em định để cho con em không cha? Con em bị bạn bè dè bêu, khinh bỉ vì là con hoang?"

"..umm.." Cầm Lệ suy nghĩ, ý anh ta cũng đúng.. Áy.. Không được. Cô vẫn tự tin đáp

" Không được!! Hừ, con tôi không có cha tôi sẽ cho nó một người cha. Hừ, người ấy phải là người tôi yêu "

" Ý em là em không yêu tôi?" Dịch Ảnh Vũ xuống sắc, mặt đen kịt, khóe bốc nghi ngút, rất bực tức, gằn từng câu.

Cầm Lệ tin anh ta không dám làm gì ảnh hại đến cô nên vẫn rất tử nhiên trả lời

" Vậy anh có yêu tôi?"

Dịch Ảnh Vũ lần này điên thật sự, hất tung cả cái bàn, kéo cô về gần sát anh, anh gằn từng chữ

" Nếu không yêu em tôi đã không đeo bám em nhiều đến vậy!!!"

...

" Mẹ, con dắt con dâu đến cho mẹ đây " Dịch Ảnh Vũ niềm nở, vui sướng, nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa, dè dặt nắm tay, nhẹ nhàng kéo ghé rồi để Cầm Lệ ngồi xuống bên anh.

Anh đã chính thức quyết định đưa cô ra mắt mẹ anh

" Mẹ, cô ấy có thai 2 tháng rồi, chúng con muốn cưới. Ý mẹ sao?"

Bà Tân Thụy liếc một lượt đánh giá Cầm Lệ. Khuôn mặt thanh tú..ừ..

" Dịch Ảnh Vũ con ăn hiệp trẻ chưa 18?" Bà giật mình suýt hét lên khi thấy dung nhan trẻ con của Cầm Lệ

Mũm mỉm xinh xắn, đáng yêu không khác đứa trẻ nhỏ. Nhất là khi cô đang cố tỏ ra nũng nịu, mồm hơi chu lên khi bà đánh giá cô.

Anh suýt cắn lưỡi mình mà chết, cười khan

" Mẹ, cô ấy 25 rồi, 25 rồi "

Dịch Ảnh Vũ khoác một tay lên vai cô, anh cảm nhận được... Cô rất muốn cười...ừ... vô duyên, vô pháp ngay tại đây

Bà Tân Thụy mắt sắc nhọn, sang chảnh, quý phái nhấp ly rượu

" Cô tên gì?"

Cầm Lệ không e sợ đáp

" Cháu là Cầm Lệ "

Bà gật gù đầu, không vòng vo vào thẳng vấn đề

" Bố mẹ cô làm gì?"

Cầm Lệ nhăn mặt, liếc Dịch Ảnh Vũ một cái

" Cháu mồ côi "

Bà Tân Thụy không hài lòng lắm, nhíu mày

" Mồ côi? Hừ, Ảnh Vũ, con biết điều này chứ?"

" Con đã tìm hiểu rất kỹ trước khi có ý định cưới " anh biết ý mẹ anh, không môn đăng hộ đối, bà sẽ không ưa

" Ngay cả với My Di? " Bà Tân Thụy không thay đổi nét mặt, nhàn nhả đáp

Ảnh Vũ khựng lại động tác đưa ly rượu lên môi, anh không vui nắm chặt tay cô

" Mẹ, mẹ cho người điều tra người tình của con?"

" Mẹ không làm vậy liệu có quản nổi tính trăng hoa của con?!!" Bà Tân Thụy không nể mặt Cầm Lệ, thẳng thắn phơi bày thói xấu của Ảnh Vũ... ngầm ý này, Cầm Lệ hiểu... MẸ anh không thích cô..

Anh sợ cô hiểu nhầm, gấp gấp giải thích

" My Di với con chỉ là vui đùa nhất thời, con đã chơi chán cô ta từ lâu "

" Vậy sao con còn tìm hiểu gia thế của cô ta?"

Rất đơn giản, chỉ là anh muốn khi hai người chia tay, anh sẽ đánh về phía gia đình ả để tránh ả vương vãi, gây sự, lưu luyến với anh... Thế nhưng trong mắt mẹ anh, đó lại là bằng chứng khiến bà nghĩ anh cũng có ý với ả

" Mẹ à..."

" Bác, cháu có đến muộn?"

Dịch Ảnh Vũ chưa nói hết câu, một giọng nữ chua chua, sắc mùi son phấn chen ngang.

Tim Cẩm Lệ hẫng một nhịp

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Có chút không vui

" Bác, cháu có đến muộn?"

Dịch Ảnh Vũ chưa nói hết câu, một giọng nữ chua chua, sắc mùi son phấn chen ngang.

Tim Cẩm Lệ hẫng một nhịp

Là My Di. Sao cô ta lại đến đây? Cẩm Lệ quay phắt mặt sang nhìn chăm chăm anh.

Dịch Ảnh Vũ sợ cô hiểu lầm là anh troll cô, vội vàng đứng dậy

" My Di?"

Bà Tân Thụy cười khinh bỉ, nhẹ nhàng kéo tay My Di xuống ngồi cạnh bà, ân cần quan tâm. Như mẹ chồng...

" Có một không con? Bác gọi con gấp như vậy có làm con khó xử? Lỡ dở việc quay phim? ""

My Di cười e lệ, hiền hòa bảo

" Dạ không bác, chỉ cần bác gọi, có việc gấp đến mấy con cũng sẽ đến "

Cẩm Lệ tự nhiên thấy buồn nôn. Ặc, người tung người hứng, quả Là mẹ chồng tốt, con dâu ngoan. Đất này còn chỗ cho cô diễn?

Cẩm Lệ muốn đứng dậy ra về, cô không thể làm bóng đèn cản trở hạnh phúc gia đình họ. Dịch Ảnh Vũ thấy phản ứng của cô, nhất thời luống cuống muốn đi cô ngồi lại... Thế nào mà... Tay lại đặt nhầm chỗ... Một cái giáng thẳng vào... chỗ ấy của cô...

Cẩm Lệ trợn mắt, Dịch Ảnh Vũ trợn mắt. Bà Tân Thụy thấy chả ra làm sao cả. Ho khan

"Ảnh Vũ, con ngồi xuống đi, không cần phải bắt ngờ như vậy "

" Mẹ, sao mẹ lại gọi cô ta tới? "

Bà Tân Thụy ngượng anh một cái, nhếch môi cảnh cáo Cẩm Lệ, nói cho anh nghe cũng là nói cho cô nghe

" Ý mẹ đã rõ, con còn chưa hiểu? Ảnh Vũ, trong thời gian qua, con ăn chơi sa đọa bên ngoài như thế nào mẹ không biết, đã qua tay bao nhiêu cô gái mẹ không can hệ. Nhưng, muốn làm con dâu mẹ, phải là người thật xứng đáng!"

" Bác bảo cháu không xứng đáng!!!" Cẩm Lệ tí nổi khùng, thật muốn lật bàn.. Chửi nhau với bà

Hạ nhục xuất thân của cô, làm ô uế nhân phẩm cô. Mịa kiếp, quá quắt lắm rồi

Dịch Ảnh Vũ sợ cô tức giận, lỡ dở mọi chuyện đành đưa tay bịt mồm cô lại, thì thầm

" Tôi sẽ cho em hồ bơi, spa, resort "

Cầm Lệ lờm anh, hít sâu, chán tỉnh.

Bà Tân Thụy không quan tâm cô, tiếp tục nhấn mạnh

"Mẹ đã cho điều tra rất nhiều cô gái từng qua lại với con, My Di, cô ấy là người rất thích hợp. Tuy gia cảnh có thật không môn đăng hộ đối nhưng khí chất ngời ngời, thanh cao tôn quý, rất ra dáng Dịch phu nhân. Mẹ chỉ nói đến vậy, mẹ tuyệt đối không chấp nhận đưa con dâu nào khác ngoài My Di!!!"

"Mẹ, mẹ thấy cô ấy hợp với con, vậy mẹ đã từng hỏi ý cô ta có muốn lấy con?"

Bà Tân Thụy liếc mắt sang My Di, à ta đang bền lên, đỏ mặt, ấp úng

"Tấm lòng của em, Ảnh Vũ, anh còn chưa hiểu.."

Cầm Lệ thật muốn giết người a~. Diễn nhiều vậy cho ai xem. Cô thật muốn phun hai câu "thốn lộn "

Bà Tân Thụy gật gật về rất thỏa mãn, bà tiếp

"Mẹ còn có việc, mẹ đi trước, con tính sao thì tính "

Dứt lời, bà Tân Thụy cầm túi hàng hiệu, đeo kính dâm, nện từng bước trên chiếc giày thiết kế riêng, sang chảnh, rời khỏi nhà hàng cùng hai hàng vệ sĩ.

Cầm Lệ đã hoàn thành nhiệm vụ "nghe và xem kịch", giờ cô rất muốn đứng lên "túm tóc, tát tai, tát tới tấp" hai tên dâm phu gian phụ, thấy cô hiền lành được nước lẩn tới đang đứng trước mặt mình.

Cô đập bàn

"Khảm lợ, Dịch Ảnh Vũ, mau đưa tôi về nhà. Mẹ kiếp, chúng ta cắt đứt quan hệ đi!!!"

Dịch Ảnh Vũ đen mặt

"Lệ Lệ, em nói gì vậy?"

My Di rất biết chớp thời cơ, túm ngay một bên tay anh, lắc lắc

"Ảnh Vũ, cô ta từ chối anh, anh sao còn có thể mặt dày bám theo?"

Với tính cách Ảnh Vũ à biết, một người coi trọng sĩ diện, lòng tự tôn cao ngất sao chịu đựng sự sỉ nhục này?

Nhưng, à làm rồi...

Anh hất tay à ra, kéo Cầm Lệ lên, lôi xềnh xệch cô ra khỏi nhà hàng

"Về nhà chúng ta nói chuyện "

"Cm anh, đó là nhà tôi, méo phải nhà anh!!!"

Anh bị chọc tức thật sự, bất ngờ đứng lại, mặt lạnh tanh

"Vậy tôi ngay lập tức cho người phá bỏ nơi đó rồi ném tiền của tôi ra xây lại!!!"

Cầm Lệ tím mặt

"Ok, anh giỏi "

Ảnh Vũ một mạch kéo cô ra xe, đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó, anh bảo cô chờ anh một chút, anh quay vào rồi sẽ ra ngay. Cô bĩu môi nhưng vẫn ngoan ngoãn nghe lời. Bóng anh vừa khuất thì...

"Cô đúng là con đàn bà tro trên, bám Ảnh Vũ như đĩa rồi vác cái bụng chềnh ềnh đến ăn vạ "

Giọng My Di ngoa ngoắt, đánh hanh nghe vào thật nhức tai

Cầm Lệ bày ra khuôn mặt thách thức "Cô là ai? Tôi không biết? Cô cút ngay đi ". Ách, chả biết ai bám ai.

"Cô nói ai vậy?"

"Hừ, lại còn giả nai vàng ngọc, cô không thấy mình đáng bị sỉ nhục, khinh bỉ lắm sao "

My Di cao giọng bồi nhọ thanh danh cô giữa đám người qua lại. Cục tức này sao Cầm Lệ nuốt trôi

Cầm Lệ giờ tay, tâng hết sức bình sinh vào má phải ả, cô hừ lạnh

"Lấy cát mà súc lại miệng đi. Xâm tặc như vậy cho ai nghe chứ!!!"

Đúng lúc cái tát giáng xuống, Ảnh Vũ xuất hiện, chen ngang, anh cực tức giận hét lên

"Cầm Lệ, em làm gì vậy???"

Ngược không?

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhà có vợ mang thai

"Lấy cát mà súc lại miệng đi. Xâm tặc như vậy cho ai nghe chứ!!!"

Đúng lúc cái tát giáng xuống, Ảnh Vũ xuất hiện, chen ngang, anh cực tức giận hét lên

"Cầm Lệ, em làm gì vậy???"

Cầm Lệ có phần giật mình, cô lúng túng nhìn Dịch Ảnh Vũ, chun mũi lên.

My Di thấy anh xuất hiện, tình thế có vẻ nghiêng về phía ả, cô bo mặt, xuất thần khả năng diễn viên "mắt đỏ hoe, mặt ảm ức, cả khuôn mặt ỳ khuất "

"Ảnh Vũ.. Hức.. Cô ấy bắt nạt em. Hức.. Em chỉ muốn đến..."

Ảnh Vũ không có đủ bình tĩnh, gất lên với ả

"Cô im đi "

Rồi vô cùng tức giận, quay qua nhìn chăm chăm như muốn "xả thịt lột da "Cầm Lệ. Cầm Lệ bức xúc, hơi ngúng nguẩy khó chịu.

Suy nghĩ duy nhất hiện ra trong cô là "anh chắc chắn chuẩn bị nổi con tam bành vì cô đánh người tình của anh "

Quả thật... Ảnh Vũ giờ hai tay, nắm chặt bả vai cô, gằn mạnh

"Em đang làm cái gì vậy hả???"

Cầm Lệ uất ức, hất tay anh ra, hét lại

"Cmm, tôi đánh người tình của anh đấy, thì sao? Muốn đánh trả lại à? Muốn quá mắng tôi à? Cầm Lệ này đêch sợ nhể!!!"

My Di sút sùi đi đến, ra vẻ khoan dung độ lượng

"Ảnh Vũ, em không sao đâu, em biết cô ấy không cố ý..."

"Cô im miệng, lập tức cút đi cho tôi!!!"

My Di bàng hoàng, ấp úng không ra câu. Ảnh Vũ bị Cầm Lệ chọc giận thực sự, anh giờ tay ra... đột nhiên nắm tay cô rất mạnh.. Mặt rất..ư..ư

"Cầm Lệ, có phải là đánh rất đau tay không? Đồ hết lên thế này rồi, sao lại dùng sức như đến vậy, lỡ ảnh hưởng đến con thì sao? Iphone X anh mua cho em đâu, cô ta nằng chừ em thì nhét vào mồm cô ta rồi anh mua cho cái mới,có gì lại phải "hạ căng chân, hạ căng tay ". Anh thực rất xót.."

Cầm Lệ đã lấy hơi chuẩn bị chửi nhau... Thế nào mà nghe anh nói xong lại... rất muốn ngửa cổ lên trời cười hahaha □.□

Mặt My Di nghệt ra, thốn lọ không chịu được.

Ảnh Vũ nhẹ nhàng khoác eo cô, ân cần mở cửa xe... Rồi đưa cô biến mất...

...

Mấy ngày sau đó, Cẩm Lệ ghé kho đủ đường, hai Ảnh Vũ chạy loạn cả ngày. Anh đành giao hết việc của công ty cho thư kí riêng, cuộc họp quan trọng cũng tổ chức tại nhà, đưa quyết định qua máy tính.

Chuyện là Cẩm Lệ có đủ tính xấu, rất thích chèn ép anh...

"Ảnh Vũ tôi nóng, tôi muốn đi bơi "

"Không được, nhờ động thai thì sao?"

"Vậy anh không đưa tôi đi?" Cẩm Lệ đập bàn, mặt nhăn lại, anh cuống quýt, sợ con sinh ra.. Cũng sẽ mang bộ mặt nhăn nhó

"Có, anh đưa đi, anh đưa đi..."

Vậy là hôm đó, bể bơi tại biệt thự riêng của anh xún xít toàn người.. Giúp việc, y tá túc trực không rời nửa bước. Cẩm Lệ giờ tay ra là có nước uống, gác chân lên là có người maxa, than một câu có người đến hỏi han.(==)

...

Một hôm khác

"Ảnh Vũ, tôi muốn cười ngra "

"Em là con nít sao?" Ảnh Vũ đang hí hục với đồng tài liệu, nhướn mày đáp đại.. rồi mới thấy mình lỗ miệng

Cẩm Lệ đập hân cái bàn ăn

"Anh nói gì?"

"Không.. Không.. Anh nói, mẹ con anh đáng yêu như trẻ nhỏ thế này, con anh chắc chắn sẽ rất hiếu động, lanh lợi "

"Có cho cười?"

"Có..."

""tôi tưởng anh xấu hổ?""

Ảnh Vũ cười xấu xa, giờ tay bẹo má núng nính của cô, khe thì thầm

""Em nằm dưới hoài không ngại, có gì anh lại ngại?""

...

""Tao cầu xin mày hãy nằm yên đi.. Ách.. CHo tao chặt một nhát thôi..."

"Sặc, Ảnh Vũ, ra đây ra đây!!!"

Dịch Ảnh Vũ đang đen mặt với đồng rau quả trong bếp.

Anh thật rất muốn chửi bậy. Cô ốm ghén không muốn ăn gì, anh chỉ cao hứng bảo "Để anh nấu cho em "

Thế nào cô sống chết đòi ăn đồ anh nấu thật. 27 cái thanh xuân, anh còn không biết hình dạng của cái bếp...

Đang kêu gào thảm thiết với "chú cá con không nghe lời ", Cẩm Lệ lại quát anh

Ảnh Vũ lục tục chạy ra

"Lệ Lệ, sao vậy?"

Cô vầy vầy anh lại gần, chỉ vào tin tức đang chiếu trên ti vi

"Linh Ngọc lại cưới chồng mới rồi, chuyện này anh biết chứ?"

Cẩm Lệ mắt mở to, rất ngon ơ hỏi

Ảnh Vũ thật muốn giờ tay bóp chết cô. Tưởng chuyện gì động trời sập đất

"Dịch Ảnh Lâm bị buộc tội ấu dâm, chứng cứ đầy đủ, phạt 36 năm tù giam, vì quá xấu hổ đã tự vẫn trong tù. Linh Ngọc là hạng con gái thích sung túc, ăn ngon mặc đẹp, sao lại ngồi chịu cái mác " chồng ấu dâm?". Lấy người khác là chuyện sớm muộn "

Ảnh Vũ rất bình thản xoa tóc cô, cười hiền hòa

Cầm Lệ gật đầu, cho cốc nước lên môi, nhìn tiếp tivi

" Cũng đúng... Phiiiiii... "

Cầm Lệ sắc nước, Ảnh Vũ lấy khăn giấy, vỗ vỗ lưng cô. Cầm Lệ xua xua tay

" Thế.. Ặc.. My Di giải nghệ được 3 tháng, anh đã biết chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cô yêu anh nhiều

" Thế.. Ặc.. My Di giải nghệ được 3 tháng, anh đã biết chưa?"

Ảnh Vũ nhắc cô lên đùi anh, xoa bụng cô, cắn tai cô, thì thầm

" Anh ở bên em 3 tháng nay, từ lần gặp của 3 tháng trước cũng chưa từng chạm mặt lại lần nào sao biết được?"

Cầm Lệ đánh cái tay hư hỏng đang sờ soạn lung tung khắp bụng, ngượng ngùng đáp

" Cũng đúng "

Ảnh Vũ đưa tay lên bẹo má cô, cười xấu xa

" Lệ Lệ, anh đói chết đi được"

" Mẹ kiếp, anh tưởng mình anh đói? Bữa trưa của tôi đâu?"

Ảnh Vũ rúc vào cổ cô, ngọ nguậy, nũng nịu (==) hại cô rất ngứa ngáy, cười khàn khàn

" Lệ Lệ, lũ cá bắt nạt anh, anh bảo nó đứng nhích nhích để anh chặt một cái thôi, nó nhát định không nghe.."

Ảnh Vũ nói chuyện rất trẻ con, buồn cười, thế mà.. lọt vào tai cô.. Lại rất đáng yêu...

" Tôi đói rồi..."

Ảnh Vũ một tay lật người cô đối diện với anh, rất tà mị nhếch môi

" Cho anh ăn no trước rồi anh cho em ăn "

Cầm Lệ hí mắt lại, nhả từng câu

" Cm anh!!!"

Ảnh Vũ..."

...

Tại trung tâm mua sắm

" Cái này, cái này, cái này nữa.. Ừ.. Lấy hết cho tôi " Cầm Lệ tay chân chỉ loạn xạ, có vẻ rất muốn mang cả cái shop thời trang này về nhà.

Ảnh Vũ một tay gác lên sà ngang, hơi hí mắt nhìn cô thích thú

" Bụng em to như vậy sao mặc vừa mấy bộ áo sexy kia. Lệ Lệ, anh hiểu tấm lòng em mà.. Không cần mất công quyến rũ anh..."

Cầm Lệ bần thần

" Xàm, xàm, xàm, tôi mua phòng khi tôi sinh con xong anh bỏ tôi, tôi còn có quần áo đi hấp dẫn người khác "

Ảnh Vũ đứng thẳng người, mắt cảnh cáo

" Em dám!!!"

Cầm Lệ nhếch môi thách thức

" Sao không?"

"Ting.. Ting "

Ảnh Vũ định đến " bịt mồm " cô bằng nụ hôn thật sâu, điện thoại cô đột nhiên rung chuông, cô rút ra rồi tròn mắt nhìn anh

" Mẹ anh gọi "

".. ""

" Dạ..."

" Bây giờ ạ?"

" Vâng, cháu đến ngay..."

Cầm Lệ cụp máy lại, thờ dài

" Mẹ anh muốn gặp tôi "

Ảnh Vũ đến gần cô, lo lắng nhìn

" Để anh đưa em đi "

" Ù..."

...

" Anh ngồi ngoài xe đi, mẹ anh bảo tôi không cho anh vào "

Dịch Ảnh Vũ đang vươn tay rút dây an toàn ra khỏi người cô, giọng cô có chút mệt mỏi cất lên

" Được không? Em có sao không?"

Ảnh xoa xoa mái tóc ngắn của cô, trêu mến nhìn cô

Cầm Lệ lắc đầu

" Không sao..."

...

" Bác, cháu chào bác "

Cầm Lệ rất lễ phép, mỉm cười ngoài mặt mà trong lòng hồi hộp khuôn người. Sao nhà hàng này không có bóng khách nào vậy? Bà ta bao rồi ư? Ặc, bà ta có ném tiền vào mặt cô, bảo cô rời xa Dịch Ảnh Vũ không? Có thô bỉ vậy không?

Trái với vẻ căng thẳng của cô, bà Tân Thụy vẫn vẻ sang chảnh, quý phái khinh thường cô, không nói gì nhếch môi

" Ngồi đi "

Cầm Lệ suy nghĩ thì phun ra mấy câu " chánh chó, chánh mèo, chánh lợn "

Cô kéo ghế ngồi xuống... Và.... Cả cốc nước được tạt thẳng vào mặt cô...

Cầm Lệ bất ngờ chưa hiểu chuyện gì, mắt tròn xoe, tự nhiên rất muốn khóc... Cô chưa từng gặp tình huống này bao giờ..

Cô tự nhủ lòng: Người trước mặt là mẹ chồng tương lai, không được nổi khùng.

Cô tự tin vuốt mặt, bình tĩnh nói

"Bác.. Bác làm gì vậy?"

Bà Tân Thụy nhếch môi

"Cô không thấy da mặt rất dày? Tôi đã bảo tôi sẽ không chấp nhận bất cứ người con dâu nào khác ngoài My Di? Cô xúi Ảnh Vũ ép My Di giải nghệ? Ảnh Vũ cũng tròn 3 tháng tránh gặp người mẹ này? Sao lòng dạ cô ác vậy?"

Cầm Lệ bị đổ oan, đầu óc ong ong, đầy chua cay

"Bác, bác bảo cháu mặt dày? Vậy bác có biết cháu đuối, con trai bác không đi? Bác nghĩ cháu muốn làm con dâu bác? Không hề, nếu không vì đứa nhỏ này ràng buộc Có Ném Cả Biển Tiền Về Đây Cầm Lệ cháu Cũng Không Thèm Ở Bên con trai bác!!!"

"Nguy biện, tôi thấy cô nói năng vô tình như vậy, tôi không tin cô đuối, con tôi không đi! Nó là người trọng sĩ diện tôi hiểu "

Cầm Lệ cười lạnh

"Tĩnh tĩnh đàn ông biến hóa khôn lường, bác nói hiểu? Bác hiểu được bao nhiêu?"

Quả nhiên như suy nghĩ của cô.. Bà ta rút ra cả đồng tiền... Đập thẳng vào mặt cô... Tiền rơi rất nhiều, rất lắm... Bay là tả

Lòng cô đau như cắt... Chưa bao giờ thấy tiền mà cô lại chán ghét đến vậy...

Cầm Lệ thật ra ngoài cứng trong mềm, nói năng rắn rỏi nhưng tâm rất mềm yếu. Đặc biệt thiếu thốn tình cảm từ nhỏ, không ai dạy cô trước sự sỉ nhục của xã hội nên làm gì... Cô chỉ biết chống cự bằng mồm miệng sắc bén... Nhưng tôn thương cũng không nhỏ

Mắt cô đỏ hoe, giọng khàn khàn

"Ý bác sao?"

"Tôi không vòng vo, sinh con ra, đứa bé sẽ là con My Di, cô tự động rời bỏ Ảnh Vũ, tôi khẳng định đời còn lại cô sống sung túc "

Dứt lời, bỏ mặc Cầm Lệ thần thờ, bà Tân Thụy dứt khoát bước đi.

Cầm Lệ thấy không được! Không thể! Cô yêu anh! Cô yêu con! Cô sẽ không bỏ. Hạnh phúc của cô, cô sẽ đấu tranh giành lấy

Cô chạy một mạch đuổi theo bà Tân Thụy.

Lúc bà ta còn cách xe bà 2 mét, cô kéo bà ta lại, rất cứng rắn đáp

"Tôi không đồng ý! Tôi.... Á... Tránh ra...Aaaaaa....."

Một chiếc xe muốn vượt đường đã lách lên vỉa hè... Phi thẳng vào bà ta và cô... Cầm Lệ đẩy bà ra... Chiếc xe với tốc độ mạnh... Một phát đâm thẳng vào Cầm Lệ...

Cầm Lệ nằm đó.. Trong vũng máu đỏ...

Trước sự bàng hoàng của bà Tân Thụy...

Trước sự đau đớn của Ảnh Vũ...

Bạn đang đọc truyện *Người Tình Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ước hẹn yên ương (kết)

"Chủ tịch Dịch, mong ngài mau đưa ra quyết định!!! Cứu đứa bé hay mẹ?"

"Tôi muốn cứu cả hai, phải cứu cả hai!!!"

"Chủ tịch Dịch, không thể... Không thể cứu cả hai... Dịch phu nhân đã quá yếu nếu cứu đứa con, Dịch phu nhân sẽ kiệt sức mà chết... Nếu cứu phu nhân... Chúng tôi buộc phải giết đứa bé... "

Không khí trước thời gian cấp cứu căng thẳng đến đỉnh điểm. Các bác sĩ tài giỏi được triệu tập đến đầy đủ, vệ sĩ của nhà họ Dịch cũng đã bu quanh, che

chấn đấm phóng viên làm cản. Dịch Ảnh Vũ nóng ruột, đầu đón khôn xiết..

Anh phải làm sao? Phải làm gì cho đúng? Quyết định thế nào mới là sáng suốt nhất...

" Cứu Cẩm Lệ đi... " giọng Bà Tân Thụy thều thào, yếu ớt, hẳn bà vẫn còn rất shock sau cú va chạm vừa rồi...

Dịch Ảnh Vũ nhìn bà rồi nhìn bác sĩ... Nước mắt không tự chủ chảy ra... Đã lâu lắm rồi anh không khóc...

" Cứu mẹ đi..."

...

Ca phẫu thuật dài 2 tiếng, từng tíc tắc trôi qua dài như hàng thập kỉ, cứ như có con dao cùn đang cứa vào tim anh.. Từng chút... Từng chút một...

Ai có thể hiểu rằng anh đã yêu đứa nhỏ ấy đến mức nào, anh đã mong mỗi ngày nó chào đời ra sao?

Ai có thể thấu cho nỗi đau của một chàng trai thành đạt, đẹp trai, giàu có, tiền tài, địa vị đều ở trên đỉnh vinh quang.. thế mà lại bị... vô sinh...

Ngày anh biết tin này, tâm trạng anh cũng có chút chua xót, có chút náo nức nhưng anh không quan tâm nhiều lắm. Anh ghét trẻ con, ghét cái lũ nhóc ồn ào hay khóc lóc. Anh cứ vô tư, kiêu ngạo, anh lao vào ăn chơi, anh thỏa mãn hoan lạc mà không lo giống nòi bị lưu lạc bên ngoài. Cho đến ngày anh gặp cô...

Một cô gái nhỏ nhỏ, xinh xinh như viên kẹo bông ngọt ngào, tươi tắn. Cô mũm mĩm như chú gấu con, đáng yêu hết một con búp bê. Cô làm việc trong trại trẻ mồ côi.

Sáng sáng đến lớp dạy lũ trẻ hát, chiều chiều về nhà chạy tung tăng trong công viên.

Rồi anh điều tra về gia đình cô, mẹ cô là tiểu tam phá hoại gia đình êm ấm hạnh phúc của cha cô. Sinh cô ra, sợ xã hội chê trách, dè bủi, bà vứt cô co ro nơi góc chợ bộn bề

Có người tốt bụng đưa cô vào trại trẻ. Cô lớn lên trong sự ganh đua, tranh giành cùng lũ trẻ chảnh chọe, sống trong môi trường ấy, vậy mà cô vẫn yêu kiều, nở rộ như đóa hoa sen ngào ngạt

Anh vô thức có thói quen theo dõi cô, vô thức thích nụ cười xinh tươi cô dành cho lũ trẻ.. Anh vô thức nghĩ về gia đình có những đứa nhỏ... Là kết tinh của cô và anh...

Anh miệt mài chữa trị, làm theo chỉ dẫn của bác sĩ, không cần đàn đúm thâu đêm nơi quán bar, không còn tay trái ôm một em, tay phải hôn một em

Anh nghiêm túc muốn bước đến bên cô...

Đứa nhỏ xuất hiện như ánh nắng lung linh tỏa sáng lấp lánh giữa cuộc đời anh. Lần đầu tiên anh thấy hạnh phúc giản đơn đến thế, anh vứt bỏ tự tôn, sĩ diện cao quý nhất của thằng đàn ông, nâng niu cô như viên ngọc quý, chăm bẵm bằng tình yêu sâu nặng nơi tim anh...

Anh chờ ngày cô và anh cùng về chung mái nhà, nơi có lũ trẻ vô tư hồn nhiên...

Ước mơ ấy.. Nay còn đâu..

...

" Em tỉnh rồi à?" Giọng Ảnh Vũ bội phần mệt mỏi, anh nắm tay cô, đôi bàn tay yếu ớt, thiếu sức sống...

" Mắt rồi phải không? "

Cẩm Lệ mắt mở to, nhìn chăm chặp trần nhà trắng toát, nước mắt cứ thi nhau đua chảy, anh lấy tay quạt hoài không hết...

Giọt nước ấm chảy trong kẽ tay anh nhói buốt...

Chính anh buộc lòng bớt khổ sở để an ủi cô, sinh linh bé nhỏ sống trong bụng cô hơn 6 tháng, giờ lại chết trong bụng cô...

" Con mất rồi, chúng ta có thể sinh lại, em còn sống mới là điều quan trọng nhất "

" Ai muốn sinh con với anh?"

Giọng Cẩm Lệ lạc đi, cô nhìn xoáy sâu vào tâm can anh... Lòng anh tê tái không nguôi

" Ai muốn sinh con với anh?" Cẩm Lệ lặp lại câu hỏi thêm lần nữa

Dịch Ảnh Vũ thấy khó thở, lồng ngực tắc nghẽn, máu không thể lưu thông

"Đừng thế mà Lê Lê, em như thế.. anh biết phải làm sao..."

Cầm Lê khó nhọc, nhạo báng

"Không cần phải làm gì cả... Hết rồi... Anh giúp tôi trả thù người yêu cũ, cho tôi sống một cuộc sống sung túc dài như vậy... Tôi cho anh nơi giải tỏa dục vọng, cho anh được làm cha trong 6 tháng. Hết nợ rồi, anh đi đường anh, tôi đi đường tôi.."

Dịch Ảnh Vũ sẽ không thể biết rằng, đâu chỉ mình anh yêu thương đứa nhỏ, con người từ khi sinh ra thiếu thốn tình cảm nhiều như cô cũng khao khát trau dồi tình thương cho đứa con này nhường nào. Cô muốn những thiết thòi bản thân phải gánh chịu sẽ hóa thành những bù đắp nồng ấm cho con của cô. Như vậy, cô đã năn nỉ biết bao, cô sẽ không oán trách cuộc đời bạc bẽo với cô, cô sẽ không phải gồng mình lê loi đối trợ với những khát khe của cuộc sống... Vì cô đã có con là điểm tựa.. Cô có anh là mái ấm..

Mất con rồi, ai sẽ ràng buộc cô và anh

Ảnh Vũ cứ kiêu ngạo, không dám trước mặt cô khẳng định tình yêu của anh cho nên Cầm Lê mãi mãi đơn thuần nghĩ: Anh không yêu cô, anh ở bên cô, nuông chiều cô nhiều đến vậy. Tất cả là vì con của anh..

Vậy thì đủ rồi phải không? Mất rồi, anh sẽ bỏ cô mà đi..

"Cầm Lê..." Anh giằng xé tha thiết, nước nờ gọi tên cô

Cô lắc lắc đầu, khinh bỉ

"" Dịch Ảnh Vũ, ông hoàng của ngành kinh tế, tiền nhiều như nước, gai bu như nệm, giờ tay một cái nữ diễn viên tài năng, xinh đẹp như My Di cũng buộc phải giải nghệ, anh cần gì phải tốn thời gian ở đây với một cô gái quê mùa, nghèo nàn như tôi? Ai còn cần gì ở tôi? ""

Dịch Ảnh Vũ bị tri trích bất ngờ

"" Làm sao em biết My Di là tôi ép giải nghệ?

Cầm Lê cười chua xót

"" Dịch Ảnh Vũ, rốt cuộc anh đã giấu tôi những gì? Anh có bao nhiêu bí mật tôi không hề biết.?"

Có bao nhiêu đây?

Vì sợ cô bị My Di hãm hại, anh tìm đủ cách vui dập ả, tạo nhiều scandal buộc ả phải giải nghệ

Vì muốn cô chia tay Dịch Ảnh Lâm, anh thuê Linh Ngọc đến quyến rũ hắn, buộc cô phải đối mặt với sự phản bội gay gắt

Vì muốn cô thuộc về anh, nửa đêm phá cửa, lên vào.. chiếm đoạt cô..

Anh có nhiều bí mật như vậy, một giây một khắc biết nói sao cho hết...

Anh vì yêu cô bất chấp lừa cô hết lần này đến lần khác. Mong cô tha thứ dù rất xa vời, nhưng anh vẫn muốn.. cô không xa tầm với..

Cầm Lê cười nhạt, cô nói

"Sinh thành, tôi bị người thân bỏ rơi nơi đầu đường số chợ. Lớn lên, bị xã hội khinh thường, bắt nạt. Trưởng thành, sớm tối côی cúp, lê loi. Anh bước vào cuộc đời tôi, kéo thêm bao rắc rối. Mẹ anh khinh thường tôi, người tình anh gây khó dễ cho tôi. Anh cứ bên ngoài, dù lên tiếng bảo vệ tôi nhưng anh giấu được bao nhiêu túi nhục tôi phải gánh, bao nhiêu uất ức tôi phải mang? Dịch Ảnh Vũ!!! Cút khỏi cuộc đời tôi đi!!!!"

Dịch Ảnh Vũ toàn thân chết điếng, anh nhìn người con gái nhỏ bé, mềm yếu, anh giật mình vì bao căm hờn cô phải mang

Giây phút ấy.. Chân anh không tự chủ... Quỵ xuống..

27 năm sống trên đời, anh được hưởng mọi ưu đãi ông trời ban cho, bố mẹ cưng chiều, xã hội quý trọng

25 năm sống trên đời, Cầm Lê phải giành giật lấy miếng ăn, đấu tranh để sinh tồn

Vậy thì hãy để bóng lưng anh che chở cho cuộc đời cô, để trái tim anh sưởi ấm con tim nguội lạnh của cô

Để anh.. là bến đỗ của cô..

Cầm Lê sững sờ trước hành động của anh, cô lắp bắp không nên lời

"Ảnh Vũ.. anh.. Anh làm gì vậy..?"

Ảnh Vũ xé bỏ lòng tự trọng, mỉm cười cao quý, rút từ trong túi áo ra chiếc hộp khám kim cương

Anh nói

" Lệ Lệ, anh sinh ra may mắn, em chào đời khổ sở. Hãy để anh là quý nhân phù trợ em suốt quãng đời còn lại "

Anh nói

" Cẩm Lệ, anh biết anh giấu em nhiều chuyện, anh khoét sâu tim em nhiều tổn thương. Hãy để bàn tay anh vá lành vết thương ấy "

Anh nói

" Cẩm Lệ, mẹ anh chấp nhận em rồi, đời anh cũng xắm sâu tên em. Hãy để anh ghi tên em vào hộ khẩu nhà anh. Cẩm Lệ, lấy anh đi. Cẩm Lệ, mình cùng nhau làm lại từ đầu. Cẩm Lệ, anh yêu em"

Giây phút ấy, nước mắt Cẩm Lệ tưởng như khô cạn lại tủa nguồn trào sôi

Chưa từng ai nói với cô họ cần cô

Chưa từng ai cho cô biết, cô sống có ý nghĩa đánh quý ra sa

Chưa từng ai cho cô một mái ấm

Chưa từng ai tặng cô một tình thương

Người cô cần đã ở trước mặt.. Cô còn do dự gì...?

Anh sáng hiu hắt lắt vào căn phòng trắng, chiếu rọi lên khuôn mặt Non mềm. Cái gật đầu trang trọng nhất trong cuộc đời Dịch Ảnh Vũ tựa như dài cả thế kỉ...

...

Không lâu sau đó, có một đám cưới được tổ chức...

#Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Người Tinh Bất Đắc Dĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.